

Červen 2012

Milá škoło,

v září 2011 jsem dala dcerku do lačnovské Modré školy. Vůbec jsem s rozhodováním neváhala, i když máme školu vzdálenou přes 20 km. Vlastně když byly Šárce asi 2 roky a já se o téhle škole dozvěděla, bylo mi jasné, že si to musím nějak zařídit a že tam bude chodit. Nakonec jsme to dokázali. Dcerka nastoupila do 1. ročníku a já byla zvědavá, zda přijdu o iluze nebo budeme spokojeni.

O jednu iluzi jsem přišla docela rychle. A to že 1. třída je jednoduchá. Makali jsme celý rok. I když lačnovská škola realizuje několik projektů a děti se účastní kromě běžné výuky ještě několika vzdělávacích programů, kvalita výuky byla dle mého názoru velmi vysoká.

Co mi opravdu hodně vyhovuje, jsou týdenní plány. Rozvrhneme si vždy učivo tak, jak nám během týdne vychází čas a nemáme pak zbytečný stres. Taký sebehodnocení žáčka si velmi cením. Bylo pro mě někdy až dojemné, jak dcerka dovedla zhodnotit své dovednosti a neměla problém napsat, že něco dokonale zvládá i že něco vůbec neumí. Vůbec se v tomto případě nezaobírala srovnáváním či dokazováním si, že musí umět vše. Odpověď měla často velmi rychlou a jasnou.

Šárka byla prvňačka, která šla do školy s tím, že neumí číst, psát ani počítat. Vše začínala od začátku. Museli jsme hodně pracovat na trpělivosti, soustředění, motorice ruky a hlavně učit se. Za sebe jsem měla pocit, že učivo je probírané jasně a velmi pečlivě a hravě se snaží jej dětem fixovat. Ve třídě se Šárce i mně moc líbí. Veselé barvy, příjemné lavice i stolíky, prostor pro práci ve skupinkách i hru o přestávce. Označení míst fotografií dítěte. To vše působí velmi pohodově a já sama bych si jako dítě do takové třídy přála chodit.

Velkou oporou pro mě jako rodiče prvňačky byla otevřenost paní třídní učitelky Míši. Vždy byla ochotna se sejít, popovídat si o potřebách žáčka, její postřehy nám často velmi pomohly se lépe zorientovat v tom, na co se v učivu zaměřit. Pokud byla Šárka nemocná, téměř denně nám na naši prosbu posílala, co ve škole probírali a co máme opakovat. Na schůzkách jsme se nikdy ne bavili jen o učivu a výsledcích, ale o dítěti celkově. O její povaze, zájmech, obavách a jaký to vše může mít vliv na vztah ke škole, učivu, spolužákům, práci individuální či skupinové... Díky tomuto jsem si opět uvědomila, že učení se není o výsledcích, ale že je to komplex znalostí, schopností a dovedností, které člověk získává a upevňuje a bude je moci použít ve svém budoucím životě. Cenné pro nás byly i poznámky paní učitelky pod vypracovanými úkoly či čtvrtletní hodnocení, které dávalo zpětnou vazbu o tom, jak si dítě ve škole opravdu vede. Bylo to velmi kontrastní s pouhou známkou na vysvědčení. Jak obsáhlý popis jediná známka zahrnovala, bylo pro mě často udivující. Dříve mě ani tolik nenapadlo přemýšlet, jak rychle si uděláme obrázek jen skrze známku a nedáme prostor osobnosti dítěte.

A v neposlední řadě bych chtěla zmínit aktivity ve družině. Šárka se jich velmi ráda účastní a já sama jsem spokojená, co vše se pro děti i po výuce dělá. Výlety za poznáním, sportovní vyžití, orientace v dopravním provozu, tradice atd. Oceňuji hlavně, jak jednoduše a příjemně se dají některé aktivity uskutečnit a kolik radosti to může dětem udělat. Velké díky všem, kteří se na tom podílí.

Nedělám si iluze, že by tahle škola byla dokonalá. Vidím i některé nedostatky či mám občas jinou představu o věcech. Což je přirozené. Ale já jako matka jsem šťastná, že moje dítě může Modrou školu navštěvovat a nevyměnila bych ji za žádnou v širokém okolí. Myslím, že Modrá škola pomáhá mé dceři pracovat na sobě a nehodnotit se jen dle prospěchu. Uvidíme, jak se bude vše vyvíjet dál,

ale za sebe škole hodně fandím a doufám, že takových škol bude jen přibývat a třeba za pár let začne někde existovat i druhý stupeň školy s podobným zaměřením. To je teď můj sen.

Děkuji paní ředitelce a všem zaměstnancům školy a za jejich opravdu dobrou práci.

Jaroslava Herbrichová